

‘Weet u misschien waar er nog stoelen staan?’

Deze vraag konden we geregeld beluisteren donderdag 22 november kort voor 20.00 uur bij het betreden van de bovenzaal van Huys te Britten. Maar geduldige en dienstverlenende medewerkers van deze mooie vergaderlocatie waren zeer behulpzaam om een dreigend hang- of staprobleem voor de latere binnenkomers op te lossen. Gelaafd met koffie of thee zochten de bezoekers van de jaarvergadering van de Stichting Huurdersbelangen de Duinstreek hun plekje op. ‘Drukker dan de vorige twee keer, komt vast door dit lekkere kabinet’, zei mijn buurman al met een glimlach. En hij ging er eens goed voor zitten.

Dat deden ook de ruim negentig andere bezoekers van deze jaarvergadering. Ondanks de digitale hindernis in de uitnodiging door het verkeerde emailadres te vermelden waar belangstellenden zich konden aanmelden, het moet natuurlijk aanmeldenshd@gmail.com zijn, maar dankzij het betere nabellen door bestuursleden en leden van bewonerscommissies werd het een prima opkomst. We zouden in ieder geval geen traumatische ervaringen oplopen gelijk de restauranteigenaar bij een lezing in een conference van Wim Sonneveld over die 96 kroketten. Daar was bestuurslid Huig v.d. Oever met de schaal bittergarnituur na afloop van deze jaarvergadering het rondlopende en serverende bewijs van.

Het is geen oudejaarsconference maar toch...

Het woord van welkom, de terugblik op het afgelopen jaar werkjaar met ‘Leefbaarheid en veiligheid’ als werkthema, maar ook de blik in de glazen bol wat de toekomst betreft was van bestuursvoorzitter Cees Oostindie. Puntig zette hij de lijnen voor de toekomst uit, wetende wat de woonknelpunten waren en zeker ook kunnen gaan worden met de huidige kabinetsplannen. Het woord ‘SAMEN’ werd door hem terecht met hoofdletters geschreven. Want de S.H.D. kan alleen in samenwerking met Dunavie en de gemeente Katwijk de

huurdersbelangen, uw belang, goed vertegenwoordigen.

Na zijn boodschap welke u ook kunt nalezen elders op deze website was het woord aan de ‘avondvoorzitter’ Yvonne Baas. ‘Huurders’ en ‘belangen’ zijn door haar dagelijks de twee meest uitgesproken zelfstandige naamwoorden. Dus ze leidde met passie de aanwezigen langs de sprekers.

‘Huuralarm’... ooit van gehoord?

Ronald Paping, directeur van de Woonbond, opende als eerste ‘wijze’ de avond met een blos op de wangen. Zou dat komen door hetgeen hij die middag met minister Blok van wonen over onder andere ‘Wonen 4.0’ had besproken? In zijn prima en te snappen boodschap nam hij de aanwezigen mee langs de mogelijke gevolgen van het huidige regeerakkoord voor de huurders. Hij eindigde dan ook onder een klaterend applaus met de term ‘Huuralarm’. ‘Wij moeten de krachten bundelen om te laten merken dat dit schip der regering wat wonen betreft op ramkoers ligt. Er moet wat veranderen’.

In Katwijk is niet alles anders

Dat was de boodschap van wethouder drs. Willem van Duijn. Hij deed verslag van alle ontwikkelingen en op welke wijze Katwijk hierop reageert met aanpassingen in het aantal te bouwen en het soort woningen. Maar ook de opgerichte klankbordgroep met vertegenwoordigers van alle belangengroeperingen laat zien dat ook hier het woord ‘samen’ belangrijk is.

‘U bent onze boterham’

Met deze uitspraak gaf Alfred Busser, directeur van Dunavie, aan dat er een navelstreng van emoties, zakelijkheid maar zeker ook wederzijds belang is tussen de huurders van ruim 7100 Katwijkse huurwoningen en Dunavie als wooncorporatie. Hij verwoordde in zijn toespraak het ‘slechtnieuwsgesprek’ wat hij deze week met de Dunaviemedewerkers heeft moeten voeren. ‘Wat kunnen we zelf en wat kunnen we slimmer?’, was daar de leidraad in dat gesprek. Want waar de huurders volop worden geraakt door dit regeerakkoord moet ook elke woningcorporatie kritisch naar het eigen functioneren en uitgavepatroon kijken. Zo volgt er een nieuwe aanbestedingsronde wat betreft groot onderhoud / onderhoud, het klacht contact centrum wordt onder de loep genomen en de toekomstvisie zal ‘meer met minder mensen’ worden.

Het was niet alleen het regeerakkoord waar slecht nieuws uit voort kwam. Zo moet Dunavie volgens een rekenkundige formule 1,2 miljoen euro afdragen vanwege woningcorporaties waar malversaties zijn gepleegd. Of waar men door slecht toezicht zich heeft kunnen storten op financiële uitgaven met huurgelden die weinig met de huurtaken te maken hebben. ‘Tik het woord Vestia maar op Google in’, zei mijn buurman nadat hij zijn glas jus d’orange leeg maakte.

‘Ik ben blij met de samenwerking met de S.H.D.’ en ‘woningcorporaties hebben geen vrienden in Den Haag’ waren de twee laatste verbale uitsmijters van Alfred Busser van Dunavie aan het einde van zijn pakkende betoog.

‘Wat is uw naam en waar woont u?’

Dit was niet de standaard vraag van de bediening als aanwezigen aan de bar iets vloeibaars gingen halen bij de vervroegde pauze. Deze werd ingelast voor het verhaal van Alfred Busser want door de passievolle verhalen van zijn voorgangers waren de mondhoeken van alle aanwezigen wat uitgedroogd.

Gelaafd en wel pakte de avondvoorzitter Yvonne Baas de draad weer op en ze stelde deze vraag wel bij de paneldiscussie als een huurder een vraag stelde. Die vragen en reacties kwamen er voldoende. In de ‘Nieuwsbrief’ welke binnenkort verschijnt kunt u er meer over lezen van de hand van Piet van Kampen en zeker ook zien aan de hand van zijn foto’s.

Na een ruim half uur ‘vraag en antwoord’ kwam er een einde aan het formele gedeelte van deze goed ontvangen jaarvergadering van de S.H.D. De drie wijzen en de avondvoorzitter werden ‘gestruikt’ als dank voor hun inbreng. Daarna bleef het nog lang gezellig met een vloeibare ontmoeting ondersteund door bestuurslid Huig v.d. Oever met zijn nooit krimpde schaal met bittergarnituur.

‘Er is geen moeilijker taak dan goed te bedanken’, met dit citaat begroette bestuursvoorzitter Cees Oostindie de aanwezigen kort na 20.00 uur bij het begin van zijn toespraak, maar hij kweet zich goed van deze taak bij hun vertrek. Als laatste trok hij de deur van Huys te Britten achter zich dicht, huppelend op weg naar zijn stalen ros dat geduldig stond te wachten in de koude Katwijkse nacht.